

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.377 van 4 april 2011
in de zaak A. 193.178/IX-6421**

In zake : de ARRONDISSEMENTSKAMER VAN
GERECHTSDEURWAARDERS VAN HET
ARRONDISSEMENT BRUGGE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Michel Maus
kantoor houdend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 5 bus 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Kaat Leus en Patrick Hofströssler
kantoor houdend te 1050 Brussel
Louizalaan 99
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 27 juni 2009, strekt tot de
nietigverklaring van:

- het koninklijk besluit van 26 april 2009 tot bepaling van het aantal
gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement;
- de oproep tot kandidaatstelling voor één vacante plaats in het arrondissement
Brugge, met kantoor gevestigd te Torhout.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 198.098 van 23 november 2009 is de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen verworpen.

De verzoekende partij heeft een verzoekschrift tot voortzetting van de rechtspleging ingediend.

De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 7 maart 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Frederick Bruloot, die loco advocaat Michel Maus verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Audrey Baeyens, die loco advocaten Kaat Leus en Patrick Hofströssler verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Alexander Van Steenberge heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek verleent aan de Koning de bevoegdheid om het aantal gerechtsdeurwaarders vast te stellen per gerechtelijk arrondissement. Die bepaling luidt als volgt:

“De Koning bepaalt het aantal gerechtsdeurwaarders per arrondissement, nadat hij het advies heeft ingewonnen van de procureur-generaal bij het hof van beroep, van de procureur des Konings, van de vaste raad van de Nationale Kamer en van de raad van de arrondissementskamer van de gerechtsdeurwaarders.

In het door de Koning bepaalde aantal gerechtsdeurwaarders zijn zij die de ouderdom van 70 jaar hebben overschreden, niet inbegrepen.

Indien er meer gerechtsdeurwaarders in functie zijn dan het getal dat door de Koning is bepaald, geschiedt de vermindering tot laatstbedoeld getal slechts bij overlijden, ontslag of afzetting.”

3.2. Bij koninklijk besluit van 14 december 1984 tot bepaling van het aantal gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement werd in uitvoering van artikel 515 van het Gerechtelijk Wetboek het aantal gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement bepaald. Voor het arrondissement Brugge gaat het om tweeëntwintig gerechtsdeurwaarders.

3.3. Op 1 augustus 2008 richt de minister van Justitie een adviesaanvraag tot aanpassing van het aantal gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement aan de procureurs-generaal bij de hoven van beroep, aan de procureurs des Konings, aan de vaste raad van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders en aan de raden van de arrondissementskamers van de

gerechtsdeurwaarders. Voor het arrondissement Brugge wordt voorgesteld één bijkomende plaats te creëren.

3.4. Met een brief van 21 augustus 2008 aan de minister van Justitie deelt de voorzitter van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders, in afwachting van de adviezen van de arrondissementskamers, zijn opmerkingen mee.

3.5. Met een brief van 2 september 2008 aan de minister van Justitie adviseert de voorzitter van de Nationale Kamer van Gerechtsdeurwaarders dat het in de huidige context voorbarig is een beslissing te nemen aangaande het aantal gerechtsdeurwaarders per arrondissement, en eerder een vermindering van het aantal gerechtsdeurwaarders moet worden overwogen.

3.6. Met een brief van 24 september 2008 bezorgt de procureur-generaal bij het hof van beroep te Gent zijn opmerkingen aangaande het voorstel tot aanpassing van het aantal gerechtsdeurwaarders per gerechtelijk arrondissement aan de minister van Justitie. Wat betreft het gerechtelijk arrondissement Brugge stelt de procureur-generaal vast dat de procureur des Konings van het arrondissement Brugge “geen bemerkingen had te formuleren over de voorgestelde aangroei”.

3.7. Met een brief van 26 september 2008 maakt de syndicus van de kamer van gerechtsdeurwaarders van het gerechtelijk arrondissement Brugge aan de minister van Justitie het advies over dat door de bijzondere algemene vergadering van de arrondissementskamer, gehouden op 19 september 2008, was uitgebracht.

3.8. Met het koninklijk besluit van 26 april 2009 wordt het koninklijk besluit van 14 december 1984 opgeheven en wordt het aantal gerechtsdeurwaarders per arrondissement opnieuw vastgesteld. In het

arrondissement Brugge wordt het aantal gerechtsdeurwaarders met één eenheid verhoogd.

Het koninklijk besluit van 26 april 2009 vormt het eerste voorwerp van het onderhavig beroep.

3.9. In het Belgisch Staatsblad van 14 mei 2009 wordt de vacantverklaring van een aantal plaatsen van gerechtsdeurwaarder bekendgemaakt. Aldus wordt in het gerechtelijk arrondissement Brugge één betrekking van gerechtsdeurwaarder met kantoor te Torhout vacant verklaard.

De vacantverklaring van deze betrekking vormt het tweede voorwerp van het onderhavig beroep.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

4. De verzoekende partij stelt dat zij een functioneel belang heeft bij haar beroep en dat de Raad van State dit reeds aangenomen heeft in het arrest nr. 121.988 van 1 augustus 2003. Zij stelt ook dat het verhogen van het aantal gerechtsdeurwaarders in het arrondissement drastisch raakt aan haar opdrachten, aangezien de wettelijke opdrachten “danig in hun evenwicht worden verstoord” wanneer de beroepsgroep wordt uitgebreid. De “overdruk” op de leden van de groep zal een verhoogde foutenlast met zich brengen, de deontologische inbreuken verhogen en de interne werking van het korps verstoren.

5. De verwerende partij stelt dat de tweede bestreden beslissing een handeling is die de benoeming van een gerechtsdeurwaarder voorbereidt en die zelf niet met een annulatieberoep kan bestreden worden terwijl ook niet blijkt welk belang de verzoekende partij erbij kan hebben dat de nieuwe standplaats niet in Torhout komt. Wat het eerste bestreden besluit betreft stelt zij enerzijds dat de verzoekende partij geen procesbekwaamheid heeft omdat het beroep niet kadert in de bevoegdheden die de wetgever aan de arrondissementskamer heeft

toevertrouwd en die opgesomd zijn in artikel 542 Gerechtelijk Wetboek en anderzijds dat de verzoekende partij, die van geen functioneel belang blijkt geeft, niet aantoont dat zij een persoonlijk, een rechtstreeks en een zeker belang heeft dat verband houdt met haar toegewezen bevoegdheden.

6. De verzoekende partij repliceert dat de tweede bestreden beslissing de spreiding van het aantal gerechtsdeurwaarders beïnvloedt zodat zij samen met de vaststelling van het aantal op haar wettigheid getoetst kan worden; er wordt vastgesteld waar het bijkomend kantoor gevestigd zal worden en het besluit is daarin niet voorbereidend. Wat het eerste bestreden besluit betreft stelt de verzoekende partij dat het functioneel belang reeds in de rechtspraak aanvaard werd en dat dit de procesbekwaamheid impliceert, dat het specialiteitsbeginsel haar toelaat alle ondersteunende rechtsgedingen in te stellen en dat zij moet kunnen optreden tegen rechtshandelingen die de uitoefening van haar bevoegdheden bemoeilijken of bezwaren, dat in het instellen van de adviesverplichting zelf besloten ligt dat het adviesverlenend orgaan beslissingen daaromtrent kan bestrijden en dat publiekrechtelijke rechtspersonen een algemene procesbekwaamheid bezitten zodat enkel de wet die algemene bevoegdheid kan verminderen.

In haar laatste memorie herhaalt de verzoekende partij dat, behoudens wettelijke beperking, een rechtspersoon alle handelingen kan verrichten die een natuurlijke persoon kan verrichten. Beperkingen aan de procesbekwaamheid kunnen verbonden zijn met de natuur van de rechtspersoon zelf, zij kunnen door de wet ingesteld worden of kunnen verbonden zijn met het doel van de rechtspersoon. De procesbekwaamheid valt niet samen met het belang; het wordt voorafgaand onderzocht en het onderzoek gebeurt in een ruimer kader: het betreft de vraag of, gelet op de aard van de bestreden beslissing, een nietigverklaring kan bijdragen tot de verwezenlijking of de verbetering van de feitelijke of de juridische situatie van de rechtspersoon. Te dezen betekent de bestreden beslissing dat de uitoefening van de bevoegdheden van de verzoekende partij -die erop gericht zijn een kwaliteitsvolle dienstverlening te verzekeren in het

arrondissement- wordt verzwaaard; een nietigverklaring kan haar een voordeel verschaffen.

Beoordeling

7. De opdracht van de arrondissementskamer is door het Gerechtelijk Wetboek bepaald: artikel 542 omschrijft de opdracht van de raad; andere bepalingen verlenen de arrondissementskamer een adviesbevoegdheid. Artikel 515 stelt dergelijke adviesverplichting in voor de vaststelling van het aantal standplaatsen. Die bepalingen duiden de grenzen aan waarbinnen de arrondissementskamer in het rechtsverkeer kan optreden.

8. Geen van de opdrachten vermeld in artikel 542 Gerechtelijk Wetboek, heeft betrekking op de vaststelling van het aantal standplaatsen. Dat een groter aantal gerechtsdeurwaarders in het arrondissement gevolgen kan hebben voor de wijze waarop zij haar wettelijke opdrachten zal moeten vervullen, laat de verzoekende partij niet toe zich te verzetten tegen de vaststelling van het aantal standplaatsen omdat er geen rechtstreeks verband bestaat tussen de wettelijke opdracht die haar handelingsbekwaamheid begrenst en de vaststelling van het aantal standplaatsen.

9. Overeenkomstig artikel 515 Gerechtelijk Wetboek heeft de arrondissementskamer een specifieke bevoegdheid: haar raad moet advies geven bij de vaststelling van het aantal standplaatsen in het arrondissement. In die hoedanigheid is de arrondissementskamer handelingsbekwaam en kan zij zich verzetten tegen beslissingen, maar slechts in de mate zij gehinderd werd in de uitoefening van haar wettelijke opdracht en annulatiemiddelen aanvoert die dat functioneel belang aantonen.

10. De verzoekende partij voert geen middel aan dat de schending van haar prerogatieven aangaat: zij betwist niet dat het advies van de raad van de arrondissementskamer ingewonnen werd en dat artikel 515 Gerechtelijk Wetboek

op dat vlak nageleefd werd; dat het advies niet gevolgd is of dat het bestuur dat advies niet correct in het verdere besluitvormingsproces betrokken heeft, kan in het kader van het functioneel belang niet aangevoerd worden.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 4 april 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
Daniël Moons,	staatsraad,
Bert Thys,	staatsraad,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche